

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det er ingen indtægt, det er simpelt hen et fradrag.

Herudover har man rejst, og det var også hr. Stavad, spørgsmålet om skattetryk. Skattetrykket og størrelsen af skattetrykket 1982, 1983 og 1984 har jo spillet en rolle i de sidste dages debat. Jeg erindrer om, at jeg har givet oplysning til skatte- og afgiftsudvalget om, at skattetrykket er beregnet til 45,9 pct. for 1983 og til 45,3 pct. for 1984. Det var de tal, jeg har oplyst skatte- og afgiftsudvalget om på basis af finanslovsforslaget. Det er klart, at disse tal skal korrigeres med, hvad der følger af aftalen af 24. oktober 1983. Af denne korrektion følger – og det understreger jeg igen: af denne korrektion følger, at skattetrykket for 1984 må antages at blive 45,1 pct. Der er altså ikke her tale om et nyt skøn, men kun om korrektioner for de aftalte ændringer i udskrivningslov og de andre love, som er omfattet af vores forlig.

Inden jeg går i detaljer med det tal, vil jeg gerne fremkomme med tre bemærkninger, som jeg mener er vigtige for hele denne debat om skattetrykket.

For det første: skattetrykket er et forenklet – det er klart, det må være sådan – et forenklet udtryk for, hvor meget skatter og afgifter belaster befolkningen med. Det drejer sig altså kun om skatter og afgifter. Det drejer sig ikke om andre betalinger, som den enkelte skal yde på en eller anden måde. Det drejer sig altså ikke om f.eks. en obligatorisk præmie for en ansvarsforsikring. Det drejer sig ikke om et fagforeningskontingent. Det drejer sig kun om skatter og afgifter. Det er den standard, vi anvender.

Så kan man diskutere, hvad skat er, og hvad afgift er, og her lægger man – og det er på internationalt plan – en ganske bestemt definition til grund, når man beregner skattetrykket. Jeg siger ikke, det er den eneste definition, der kan bruges, når man skal diskutere, hvad skat og afgift er, men det er den eneste definition, man skal bruge, når man beregner skattetryk. Man definerer skatter og afgifter som obligatoriske ydelser, der udskrives til den offentlige sektor, uden at der er nogen specielt dertil svarende modydelse til gengæld. Sådan definerer vi det. Det kan man lide eller ikke lide, men det er det begreb, vi taler om. Jeg vil gerne sige, at det er at øve vold på skattetrykbegrebet, når man vil inddrage andet end skatter og afgifter i

dette begreb. Det er det ene, jeg vil sige. Det drejer sig altså kun om skatter og afgifter.

For det andet – og det er specielt rettet til hr. Stavad: det står naturligvis enhver person frit for at forøge eller formindske »skattetrykket« med poster efter forgodtbefindende. Det er blot ikke skattetrykket, der måles på den måde, og man kan navnlig ikke sammenligne det med et tal, der er beregnet efter den sædvanlige definition, vi bruger herhjemme. Vi lærte allerede i underskolen, at det er svært at trække æbler fra pærer og få noget fornuftigt ud af det.

For det tredje vil jeg sige – og det synes jeg også er meget vigtigt og centralt – at hverken ved skattetrykket eller ved skattetrykket korrigeret med nogle få poster er det muligt at få udtrykt virkningerne af regeringens økonomiske politik i ét enkelt tal. Hvilket resultat man altså end måtte komme til, hvis man følger standardberegningerne for skattetrykket, ja, så må vi konstatere, at der findes beløb, som kan virke lige så belastende for den enkelte borger, men de indgår altså ikke i skattetrykket.

Jeg er nødsaget til at gå ind på nogle af de detaljer, som hr. Stavad nævnte.

For det første vedrørende momsrefusionen. Ophævelse af momsrefusionen øger ikke skattetrykket. Det skyldes simpelt hen, at momsen hele tiden har været opgjort brutto, dvs. uden fradrag af momsrefusion. Momsrefusionen er behandlet som et subsidium til erhvervslivet, og når vi ophæver momsrefusionen delvis, som det er gjort i forliget, medfører det alene en formindskelse af disse subsidier.

Ægtefællereglene er komplicerede, som vi har snakket om så forfærdelig mange gange. Det viser sig nu, at de ikke blot er komplicerede for den enkelte skatteyder, men at de også er komplicerede for statens finanser. Rent faktisk vil der blive . . .

Fjerde næstformand (Arentoft):

Må vi bede om lidt mere ro i salen.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Rent faktisk vil der blive udbetalt ekstraordinært store beløb i overskydende skat til gifte kvinder i 1984. Faldet i skattetrykket er derfor helt reelt, i og med at folk får flere